

Ja då står man alltså här och skall hålla tal till våren. Jag måste säga att jag var väldigt tveksam, när Motorklubbens Stefan Frisk bad mig att ta på mig det uppdraget. Men han sa, att jag inte behöver hålla på så länge och att det inte var så noga vad jag pratade om, för ni skulle i alla fall inte höra på, utan stå och prata med varandra och vänta på fyrverkeriet, och då verkade det ju med ens mindre farligt.

Så här är jag nu i alla fall. Björn Öringbäck från Stjärnfors och det är jag och min hustru Inger som står bakom Kopparbergar'n.

Jag förstår hur han tänkte, Stefan Frisk. Den som är dum nog att skriva en tidning sju dagar i veckan om bara sånt som händer i Ljusnarsberg, den kan man nog lura till lite vad som helst.

Och lite vad som helst blir det nog och ganska fritt från hjärtat. Man har ju kommit lite till åren, som det heter, och många vårtal har man väl hört, så varför inte bara plankta lite ur dem? Ja, varför inte? – Jo, av den enkla anledningen att jag inte kommer ihåg ett enda av dem.

Antagligen för att jag inte hörde på, kanske pratade jag med några andra och väntade på fyrverkerierna.

Så skulle det bli något vårtal på mullhögarna 2013 blev jag ändå tvungen att göra hela jobbet själv.

Tal till Våren i Ljusnarsberg 2013.

Jag älskar dig, Vår, och jag förlåter dig gärna, även när du, som i år, är lite sen till vårt möte. Du kommer ändå varje år, och sopar undan vinterns kyla och snö. Du väcker liv i allt som växer, och du väcker förhoppningar i våra sinnen. Du bär med dig de ljusa kvällarna och morgnarnas tidiga fågelkvitter, och gäddlek och orrspel och rådjurens nyfödda barn.

Men du har andra sidor också, som jag inte uppskattar lika mycket. – Varför ska du till exempel behöva ställa till vägarna så in i vassen, med djupa hål och länsmansrygggar? Och så väcker du alla dessa myggor, knott och andra illfän. – Jo, jag vet att de behövs som mat åt dina fåglar, men måste de vara så förbaskat många?

Men lite ont får man väl tåla tillsammans med allt det goda. Och förresten, sommarn och Trafikverket brukar ju fixa till vägarna igen, och det finns ju myggmedel.

Valborgsmäss är ju en ofrånkomlig del av vårt möte med Våren.

Vårsångerna och de sprakande fyrverkerierna är vår hyllning till dig, jungfru Vår och visar vår glädje över din återkomst.

Och Elden.

Så som vi här i bålet bränner upp fjolårets döda ris och grenar, låt oss också i elden förbränna det förflutnas bittra minnen, gamla oförrätter och ingrodde fördomar för att i askan så våra frön till framtidens grödor: tolerans och vidsynthet, vänskap, kärlek, samverkan och gemenskap.

Men, Kära jungfru Vår, jag måste bekänna att det finns också en annan i mina tankar.

Jag älskar Ljusnarsberg också!

Du frågar Varför?

Precis som du, jungfru Vår, är hon lätt att älska.

Det finns så mycket som är bra här och nästan ingenting som är dåligt!

Ni håller inte med? –Låt mig då omformulera mitt påstående:

Det finns så mycket som är bra här och en hel del som kan bli bättre.

Närheten till naturen med sina skogar och sjöar hör till det där som många av oss uppskattar. Tryggheten i att man är mer eller mindre bekant med "alla andra" känns också som en tillgång.

Här finns ett rikt föreningsliv där i stort sett alla intresseriktningar finns representerade.

Här finns företagsamhet och utvecklingskraft i vår kommun, med varumärken som är kända runt om i världen, och vi har småföretag inom många olika branscher.

Här finns barnomsorg och undervisning av hög kvalitet, och vi har en äldreomsorg, som ständigt jobbar för att bli bättre. Må-bra-rummet på Koppargården är en av deras senaste satsningar.

Här finns fantastiska ungdomar med mål och ambitioner, och många duktiga idrottsgestalter och ledare. Men ska Ljusnarsberg få behålla sina ungdomar och få dem att bosätta sig här, måste vi också möta deras önskemål i än högre grad, och det måste gå snabbt. Ungdomar vill inte vänta.

Här finns ett kulturliv som blomstrar, vilket inte minst det årliga arrangemanget Kulturglimtar ger belägg för. Överallt ute i stugor och byar finns kreativitet och skaparkraft. Konstutövning och hantverk ser ut att ligga i folksjälén här.

Varje år är det Kopparbergsmarken med ibland uppåt 100000 besökare, vilket också gjort orten och kommunen kända över landet på ett positivt sätt, inte minst på grund av den väloljade organisationen.

Och Stenmässan med sina rötter nere i förra århundradet, lever upp på nytt.

I år startas ännu ett arrangemang av stor betydelse för hela länet, men med centrum här i Kopparberg. Guldrush som ska bli ett årligen återkommande evenemang tar sitt avstamp i årets Svenska Mästerskap och För-VM i guldvaskning.

Men framför allt har finns här dessa fantastiska människor som är invånare i den här kommunen, det vill säga ni som står här och några tusen till. Det är på oss som framtiden hänger.

Visst, vi kan sätta oss ner med armarna i kors och gnälla till varandra över sånt som vi är missnöjda med, men det lär inte bli mycket bättre av det. Vi kan hoppas att det ska komma "bättre tider", nya stora företag, investeringsvilligt kapital osv, men i slutänden hänger ändå allt på oss själva.

Om det ska våras för Ljusnarsberg, så får vi sluta med att sitta och räkna upp allt som vi önskar att andra skulle ordna med. I stället borde vi fråga oss själva vad vi kan göra för varandra för att vårt samhälle, vår kommun, ska bli ett ännu bättre område att bo i, inte bara på våren utan alla tider på året.

Men, min kära jungfru Vår, det är inte slut med det. Det finns en till....

Min hustru, Inger Aftonljus, som stått vid min sida sedan vår tonårstid.

Och varför jag älskar henne så mycket förstår du nog när du lyssnat till den dikt, jag en gång skrev till henne.

Som havet älskar vinden
Så älskar jag dig

Som klippan älskar havet
Så älskar jag dig

Som måsen älskar klippan
Så älskar jag dig

Som vinden älskar måsen
Så älskar jag dig

Tänk dig havet utan vinden
Förlamat orörligt tomt

Tänk dig klippan utan havet
Torr och sprucken, söndervittrad

Tänk dig måsen utan klippan
Hemlös, ensam övergiven

Tänk dig vinden utan måsen
Tom och ödslig utan mål

Du är vinden, jag är havet
Du är havet, jag är klippan
Du är klippan, jag är måsen
Du är måsen, jag är vinden
Du är vinden....

Så älskar jag dig

Som havet

Men, jungfru Vår, trots mina bekännelser, den här kvällen är bara din och ingen annans!
Till dig går vår hyllning och vår kärlek.
Låt oss därför utbringa ett fyrfaldigt leve till våren. Den Leve! Hurra.....